Principiul lumilor paralele

On Decembrie 14, 2010

Lasă-i pe oameni să aibă acces la lumea pe care o construiești, altfel nu vei reuși să te integrezi niciodată în lumea lor.

Cineva a făcut mai demult o observație care mi-a rămas bine întipărită în minte: "În zilele noastre, este nevoie de două lucruri: primul, oamenii bogați trebuie să afle cum trăiesc oamenii săraci, al doilea, oamenii săraci trebuie să afle cum procedează oamenii bogați."

Aceste cuvinte spuse cu o mare înțelepciune relevă însă o realitate tristă și adevărată – aceea că între oameni există mari distanțe și mari bariere de comunicare. Tot ele relevă faptul că atât lumea oamenilor săraci, cât și cea a oamenilor bogați, vor rămâne mereu două lumi paralele până ce nu se vor descoperi reciproc, până ce nu se vor uni și se vor susține una pe cealaltă cu maximă seriozitate și cu mare bucurie sufletească.

Leadership: Ai pretenția să accesezi și să trăiești într-o dimensiune a eternei stăpâniri, dacă tu însuți nu-ți poți stăpâni impulsul de a te supraestima?

Lumea închisă a căpitanului Nemo. Dacă ai citit *"2000 de leghe sub mări"* de Jules Verne, atunci precis îți amintești de cei trei tovarăși, Aronnax, Ned și Conseil, pe care soarta i-a aruncat pe vasul căpitanului Nemo. Timp de zece luni aceștia au dus o viață incredibilă, sechestrați în imensul submarin ce călătorea cu o viteză deosebită, supunându-se în tot acel timp întru totul ordinelor căpitanului, care inițial le-a promis libertatea, dar nu s-a ținut niciodată de cuvânt.

Deși căpitanul Nemo s-a arătat inițial deosebit de binevoitor și de prietenos, cei trei și-au dat destul de repede seama că pe acesta nu-l interesa aproape deloc soarta lor. Nu s-au înșelat. Toți trei au fost considerați de Nemo niște marionete pe care le mânuia după voia lui. Nu i-a ascultat niciodată cu interes, nu le-a acordat deloc importanță cererilor și doleanțelor lor, ci i-a ținut ostatici, întreținându-le speranțele de libertate numai cu promisiuni deșarte.

Niciodată cei trei tovarăși nu știau încotro se îndreptau. Nemo era un comandant care nu se temea de nimic, era o persoană ciudată, care te speria, care îți inducea acel cumplit simțământ de teamă oricând dorea el. Părea că-și înăbușise cu totul simțămintele omenești – dorea să-i oprească pe cei trei pentru totdeauna la bordul lui Nautilus, adică, indirect, să-i supună unei adevărate robii. Aceasta era regula de aur a căpitanului Nemo: cine intra în Nautilus nu trebuia să-l mai părăsească pentru ca secretul vieții lui și a bogățiilor colosale pe care le adunase să nu fie niciodată dezvăluit.

Supraestimarea este vina de a te simți blocat într-un model repetitiv de alegere a opțiunilor de personalizare a realității, de la idealism la cinism, pentru care ar trebui inventată pedeapsa de a te angaja într-o călătorie fără însoțitori și fără întoarcere.

Două lumi paralele, două percepții diferite. Care e cea câștigătoare? Căpitanul Nemo era unul din acei savanți ale căror merite nu sunt prețuite cum trebuie și care răspund prin disprețul lor la nepăsarea oamenilor. Nimeni nu-i înțelegea gândurile, nimeni nu avea acces la ele.

Dacă ajungi să descoperi un sâmbure de umanitate la un astfel de individ, nu înseamnă nicidecum că-l cunoști pe deplin. Sigur te înșeli în privința lui. Când crezi că știi prea bine ce fel de ființă e, când crezi că îi cunoști prea bine simplitatea, afecțiunea ce ți-o poartă,

blândețea-i naturală, cazi în capcana pe care el ți-a întins-o cu multă abilitate. Într-un final ai să constați că, de fapt, lumea lui e o lume care nu poate fi împărțită cu nimeni, e o lume la care accesul este limitat doar la anumite persoane – de regulă de același soi cu el.

Trebuie să-i înțelegi refuzurile și încăpățânarea unui astfel de om, dându-i o ascultare absolută, altfel se va transforma într-un aprig dușman în fața căruia n-ai nicio putere. Dacă gândești cumva că insistențele tale ar putea schimba hotărârea lui cu privire la orice propunere pe care o consideri necesară pentru viitorul vostru comun, atunci te înșeli amarnic. N-are niciun rost să-i schimbi intențiile, la fel cum n-are niciun rost să te încăpățânezi să schimbi imposibilul. Un veritabil savant nu poate face echipă decât cu un alt veritabil savant, la fel cum un om bogat își găsește de regulă prieteni numai printre oamenii bogați. Ca să ai acces la lumea unui om ca Nemo, trebuie să ai puterea să construiești și tu un Nautilus, altfel vei rămâne doar pe post de tolerat.

Leadership: Te refugiezi în imperiul unei singure lumi cu condiția de a te dezvălui într-o poveste apăsătoare despre iluzia superiorității?

Una din marile iluzii ale leadershipului, de care oricând poți fi înfrânt, este aceea de a te încrede în Dumnezeu ca într-un foc mistuitor, crezând cu tărie că El te va răsplăti cu recunoștința de a fi egalul Lui. Iar una din strădaniile cele mai teribile de a nu te cunoaște este să te miști continuu într-o singură direcție fără să auzi "îmi vine să mă opresc."

Un om însuflețit de ideile și de pasiunile sale, își va apăra întotdeauna imperiul propriei sale lumi. Căpitanul Nemo, omul acesta deosebit de misterios, nu s-a arătat aproape deloc în timpul drumului, fiind peste măsură de ocupat cu munca lui științifică. Iar cei trei tovarăși au avut dreptul să cunoască numai o anumită parte a submarinului. Ceea ce reprezintă dovada clară a faptului că le era interzis să aibă acces la lumea lui ascunsă – cea adevărată.

Poate că ar trebui să înțelegem modul de gândire al căpitanului Nemo. La urma urmelor el își construise singur submarinul, despre a cărui existență nu știa nimeni. Oamenii trăiau încă cu convingerea fermă că toate naufragiile misterioase care aveau loc se datorau unui cetaceu uriaș. Eliberându-și ostaticii, ar fi însemnat să divulge secretul, iar întreaga lui muncă să fie compromisă.

Leadership: Poți să creezi o legătură sufletească cu oamenii din jurul tău, fără să-ți respingi profunzimea de a-i judeca prin prisma dualității dintre revoltă și resemnare, vinovăția asumată și instinctul criminal?

Ce legătură a existat între acele trei sufletele eroice și sufletul căpitanului Nemo? Absolut nici una. Căci două lumi complet diferite, fără o punte de legătură, se vor respinge mereu. În loc să se bucure de călătoria subacvatică, așa cum li s-a promis, cei trei tovarăși au ajuns să regrete timpul pe care l-au petrecut în submarin. Şi pentru că nu s-au putut bizui pe bunăvoința căpitanului, s-au folosit de cel dintâi prilej ca să fugă. Numai printr-un miracol au reușit să scape cu viață.

Căpitanul Nemo a eșuat în final. Lumea lui științifică și plină de bogații s-a prăbușit. Ceea ce reprezintă dovada clară a faptului că modul în care a abordat lucrurile, felul în care a privit lumea, felul în care și-a conceput viziunea, și mai ales felul în care a relaționat și a comunicat cu oamenii, a fost ineficient și neproductiv. Fiindcă nu s-a putut integra în lumea oamenilor de rând, a plătit un preț mare.

Lasă-i pe oameni să aibă acces la lumea pe care o construiești, altfel nu vei reuși să te integrezi niciodată în lumea lor și vei fi părăsit. Sau, chiar mai rău decât atât, vei plăti un preț mare pentru egoismul tău.

Înainte să te comporți ca un rege atotstăpânitor asigură-te că-ți dorești să porți coroana a cărei greutate te poate strivi.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-lumilor-paralele.html